

Kiss Károly

Infantilisek-e a mai fiatalok?

(könyvismertetés, egy *Economist*-recenzió felhasználásával)

Keith Hayward idén megjelent könyvének címe: ***Infantilised: How Our Culture Killed Adulthood.***¹ (Azaz *Infantilizáltak: Hogyan ölte meg kultúránk a felnőttkort.*)

A szerző – egy koppenhágai egyetem kriminológusa – azt állítja, hogy a mai fiatalok kevésbé érettek, mint a korábbi generációk voltak, és ezért a nyugati kultúra a felelős. (Az „adult” szó mintájára megalkotta a „kidult”, „kidulting” – gyermekfelnőtt, gyermekként felnőtté váló – szavakat.) Egyetemi oktatóként lépten-nyomon azt tapasztalta, hogy a 18 éves fiatalok még nem érettek a felnőttkor küszöbén és félve tekintenek „a felnőtt autonómia idegen világára”.

„A gazdag országokban drámaian csökkent azok száma, akik 30 éves korukra elérték a felnőttkor hagyományos jellemzőit: elköltözés a szülői házból, anyagi függetlenség, házasodás, gyermekvállalás. Nagy-Britanniában a férfiak az első (heteroszexuális) házasságukat átlagosan [a szerző a mediánt használja] 33, a nők 31 éves korukban kötik. Ez tíz évvel későbbi időt jelent, mint a '60-as években. Amerikában egy 2016-ban készült tanulmány szerint 130 év óta először, a 18-34 éves fiatalok szívesebben éltek szüleikkel, mintsem partnerükkel egy külön lakásban.”

„A szerző szerint **a popkultúra infantilizálja az embereket. A mai mozi az éretlenséget dicsőíti.** A 'School of Rock' gyermek-felnőtteitől a sörivó macit szerepeltető 'Ted' filmekben, a végnélküli Batman-okon át a Pókemberekig a filmnézést manapság olyanná teszi, mintha egy játékboltba látogatnánk el. A reality tv-show-k megszokottá teszik az infantilizmust, hiszen a 40-50 éves celebek úgy fel vannak csicsázva, mintha játékautók, macik, vagy dínók lennének. Sok hirdetés olyan elemeket tartalmaz, melyek valójában támadást jelentenek az érett felnőttkor ellen.”

„Az oktatási rendszer is megéri a maga pénzét. A hallgatókat védik azoktól a gondolatoktól, melyek érzelmileg felkavarók lehetnek. A skóciai Aberdeen egyetemén pl. figyelmeztetik a hallgatóakt, hogy a 'Peter Pan' történet² érzelmileg felkavaró lehet, mert a nemiséget egy sajátos perspektívából mutatja be. Az iskolásokat azzal ámítják, hogy 'bármilyen lehetsz, ami csak akarsz lenni, rajtad múlik'. A történelmet, a szociológiát és filozófiát a 'privilegizáltak' és 'elnyomottak' gyermekded morális meséjébe sűrítik.”

Hayward felidézi a „Greta Thunberg-jelenséget” is, amikor egy tudatlan kis iskoláslányból mindentudó bölcsét csinálnak, aki kioktatja a felnőtteket. Ezzel szemben amikor egy Shamima Begum nevű, ugyanolyan korú brit iskoláslány csatlakozott a tömeges

¹ Constable, 2024, 432 pages.

² A skót J. M. Barrie figurája, egy fiatal fiú, aki a világból elmenekülve fiú társaival kolóniát alkot Neverland szigetén és mindvégig megmarad játékos gyermeknek.

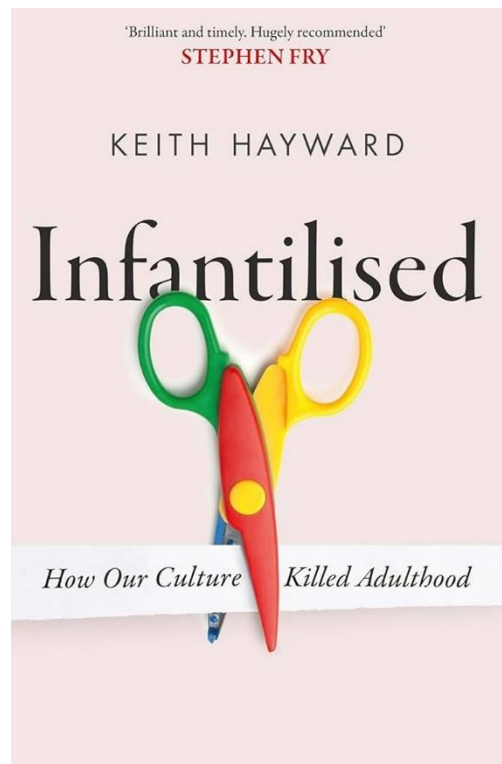
gyilkosságokat és erőszakot elkövető Iszlám Állam terrorszervezethez, fiatal korára és naivitására hivatkozva nem állították bíróság elé.

Az Economist recenzora³ Hayward megállapításait sorban visszautasítja és megpróbálja cáfolni. A mai fiatalok késői önállósodását, házassodását és gyermekvállalását azzal magyarázza, hogy tovább tanulnak. Amerikában 1960-ban a 25 év fölöttiek csupán 8 százalékának volt felsőfokú végzettsége – ma ez 40 százalék! Ez erős érv, de a tovább nem tanulókra is jellemző, hogy önállótlank és nem képesek elkötelezni magukat, halogatják a házasságot.

Kevésbé komolyan vehető érv, hogy a „baby-boomerek” és az X generáció idején még nem voltak okostelefonok, és így nem rögzíthették a velük megesett humoros dolgokat, amelyek a mai szociális média fő témái lettek. Továbbá: a szemleíró semmi kivetnivalót nem talál abban, ha mai felnőttek humorosan, gyermekded módon öltöznek, viselkednek.

Én a könyv írójával értek egyet. A mai fiatalok szerintem is infantilizáltak, későn érnek, és ebben én is a nyugati kultúra infantilizálódását látom a fő oknak. Érvelésem értékét valószínűleg lerontja, hogy még csak nem is a baby-boomerek, hanem a „veteránok” generációjához tartozom. Én már Szálasi idején ültem – szoktam dicsekedni, ha korom felől kérdeznek. (No nem hintalovon, de még csak nem is bilin, hanem karon.)

Göd, 2024. október

³ 2024 aug. 16. online, név nélkül – az ő könyvismertetésére támaszkodom.